

অসমক অখণ্ডিত কৰি ৰখাৰ বাবে আমি কি ব্যৱস্থা লৈছো

সদা শইকীয়া

শেহতীয়াকৈ ৰাজহুৱা সভাত ভাষণ দিওঁতে মুখ্যমন্ত্রী মহন্তই কোৱা কথাবোৰৰ ভিতৰত দুটাই আমাৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছে। প্ৰথমতে, যোৰহাটত তেওঁ কয় যে, ৰাজ্য চৰকাৰে অসমক উত্তৰ-পূব অঞ্চলৰ অন্য ৰাজ্যসমূহৰ দৰে বিশেষ শ্ৰেণীৰ ৰাজ্যৰ মৰ্যাদা দিবলৈ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰত দাবী জনাইছে। দ্বিতীয়তে, অলপতে কোকৰাঝাৰত ৰাজহুৱাভাৱে দিয়া এক ভাষণ প্ৰসঙ্গত তেওঁ দৃঢ়তাৰে কয় যে অসমক পুনৰ খণ্ডিত হ'বলৈ দিয়া নহ'ব। তেওঁ কংগ্ৰেছ(ই) দলক সমালোচনা কৰি কয় যে এই দলটোৱে অসম গণ পৰিষদৰ বিৰুদ্ধে ষড়যন্ত্ৰ চলাই জনসাধাৰণৰ মাজত বিভাজন অনাৰ উদ্দেশ্যে জনগোষ্ঠীক সুকীয়া ৰাজ্যৰ বাবে উচটাইছে আৰু এই প্ৰক্ৰিয়াৰে বিভিন্ন গোটৰ মাজত অশান্তি আৰু বিভ্ৰান্তিৰ সৃষ্টি কৰি অসম গণ পৰিষদ চৰকাৰক ক্ষমতাচ্যুত কৰিবলৈ বিচাৰিছে। তেওঁ লগতে বিভাজনকাৰী শক্তিক সতৰ্ক কৰি দিয়ে যে "অসম চৰকাৰে অসমক পুনৰ খণ্ডিত হ'বলৈ নিদিব।"

মুখ্যমন্ত্ৰীৰ সতৰ্ক বাণীটো যে যথেষ্ট বলিষ্ঠ হৈছে তাত সন্দেহ নাই। কিন্তু কংগ্ৰেছ(ই) বা অন্য বিভাজনকাৰী শক্তিয়ে ৰচনা কৰা কৌশল ব্যৰ্থ কৰাৰ বাবে অসম চৰকাৰ বা অসম গণ পৰিষদ দলে কি বাস্তৱ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে বা কৰিবলৈ লৈছে সেয়াহে মূল কথা আমাৰ চকুৰ আগতেই অসমৰ পৰা ইখনৰ পিছত সিখন পৃথক ৰাজ্যৰ সৃষ্টি হৈ গ'ল। অসমত গোপীনাথ বৰদলৈৰ পিছত এজনো নেতা নোলাল যি এই পৃথকীকৰণবোৰক বাধা দিব পাৰিলে। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে সমগ্ৰ উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলটোক ভাগ ভাগ কৰি দুৰ্বল কৰি ৰখাৰ ঔপনিবেশিক নীতি হেলাবঙে সাব্যস্ত কৰি আহিছে। ইমানদিনে অসমৰ শাসনৰ গাৰ্হীত থকা কংগ্ৰেছ দলে কি মাৰাত্মক ভুল কৰি আহিছে সেয়া ব্যাখ্যা নকৰিলেও বুজিবলৈ আৰু কোনো সচেতন লোকৰ বাকী নাই। যদি তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলে এতিয়া আকৌ সুকীয়া ৰাজ্যৰ বাবে অসমৰ জনগোষ্ঠীক উচটনি দি থকাটো সত্য বুলি প্ৰমাণিত হয় তেন্তে অসমৰ জনসাধাৰণে নিশ্চয় ইয়াৰ বিচাৰ কৰিব। কিন্তু সেই অৱস্থালৈ যোৱাৰ পূৰ্বে অসমৰ জনসাধাৰণে লক্ষ্য কৰিব- বিভাজনকাৰী শক্তিসমূহৰ কূট-কৌশল ব্যৰ্থ কৰাৰ বাবে অসমৰ গণ পৰিষদ চৰকাৰ বা গণ পৰিষদ দলে কি কাৰ্যকৰী ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে। সুকীয়া ৰাজ্যৰ দাবী তোলাসকলক শাস্তিৰ পথলৈ আহিবৰ বাবে আহুন জনাই থাকিলেই নিশ্চয় সমস্যোটোৰ ওৰ নপৰে। এই ক্ষেত্ৰত, ভালেমান প্ৰশ্নই আমাৰ মনত ভুমুকি মাৰে। ধৰি লওক, সাধাৰণ, এটা প্ৰশ্নঃ জনজাতীয় লোকসকলৰ মাজেৰেই এক

১ম বছৰ সপ্তম সংখ্যা 'কপাস্তৰ'ত "কিমান দিন ৰৈ থাকিম" শিৰোনামাৰে আমি লিখা আলোচনাটিত "হতাশাগ্ৰস্ত" বুলি যি উল্লেখ কৰিছিলো তাৰ দ্বাৰা অসমৰ কোনো সংগঠনকে আমি বুজোৱা নাছিলো। আলফাৰ উদ্দেশ্য আছে, সংগঠন আছে। গতিকে আলফাক হতাশাগ্ৰস্ত ডেকাসকলৰ সংগঠন বুলি কোনো পধ্যেই ক'ব নোৱাৰো। -লিখক।

আমাৰ চকুৰ আগতেই অসমৰ পৰা ইখনৰ পিছত সিখন পৃথক ৰাজ্যৰ সৃষ্টি হৈ গ'ল। অসমত গোপীনাথ বৰদলৈৰ পিছত এজনো নেতা নোলাল যি এই পৃথকীকৰণবোৰক বাধা দিব পাৰিলে।

বুজন সংখ্যক সচেতন লোকে সুকীয়া ৰাজ্যৰ দাবীটো যুক্তিসঙ্গত হোৱা নাই বুলি ভাবে। তেওঁলোকে ভাবে- অসমৰ জনজাতীয় লোকসকলৰ আৰ্থ-সামাজিক সাংস্কৃতিক বিকাশৰ কাম-কাজ ত্বৰান্বিত কৰি তোলা উচিত; তেওঁলোকক যাতে কোনো চক্ৰই কোনো বকমে শোষণ কৰিব নোৱাৰে তাৰ বাবে সম্পূৰ্ণ বক্ষণাবেক্ষণ দিয়া উচিত আৰু সম্প্ৰতি যাতে তেওঁলোকৰ ন্যায্য স্বাৰ্থ ব্যাহত হৈছে তাতেই আৰ্থ-সামাজিক ন্যায্য যথাশীঘ্ৰে প্ৰতিষ্ঠা কৰা উচিত- ইত্যাদি। এতিয়া প্ৰশ্ন হৈছে (১) এই লোকসকলক সংগঠিত মাধ্যমেৰে জনজাতীয় লোকৰ মাজত সেৱা আগবঢ়াবলৈ চৰকাৰে কি সুবিধা কৰি দিছে? (২) দ্বিতীয়তে, এই লোকসকলক অসম গণ পৰিষদ দলে দলীয় নেতৃত্বৰ আসনলৈ আনিব পাৰিছেনে? এই লোকসকলৰ মাজৰ পৰা অসম গণ পৰিষদ দলে দলীয় কৰ্মীৰ দল সৃষ্টি কৰিব পাৰিছেনে? (৩) তৃতীয়তে, ট্ৰাইবেল চাবপ্লেমনৰ নামত চৰকাৰৰ ভড়ালৰ পৰা যি ধন ব্যয় কৰা হৈ আছে- তাৰ ফলাফলসমূহ কেনেধৰণৰ হৈছে সেই বিষয়ে চৰকাৰে সঘনে পৰ্যালোচনা কৰি চাইছেনে? (৪) চতুৰ্থতে, জনজাতীয় অঞ্চলসমূহৰ উন্নয়নৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় আৰু ৰাজ্য চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰা আঁচনিসমূহ নিয়াৰিকৈ কাৰ্যকৰী কৰা হৈছেনে? এই আঁচনিসমূহৰ প্ৰতি জনজাতীয় বাইজক আগ্ৰহান্বিত কৰা হৈছেনে? এই আঁচনিসমূহৰ উপকাৰিতাৰ কথা জনজাতীয় বাইজক অৱগত কৰোৱা হৈছেনে? (৫) পঞ্চমতে, অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰশ্নটো হৈছে- জনজাতীয় বেটনীসমূহত বৰ্তি থকা শোষণমূলক কাৰ্যকলাপ বন্ধ কৰাৰ বাবে কি বাস্তৱ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা হৈছে?

এই কথা ঠিকিয়াই দিয়াৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই যে জনজাতীয় বাইজৰ মনত সুমুৱাই দিয়া অসন্তুষ্টিৰ বীজ নিৰ্মূল কৰিবলৈ হ'লে তেওঁলোকৰ মাজত আৰ্থ-সামাজিক উন্নয়নৰ কাম-কাজ সময়োচিত গতিৰে আগুৱাই নিব লাগিব আৰু ইয়াৰ গুৰি ধৰিব লাগিব জনজাতীয় নেতা আৰু কৰ্মীসকলেই। বৰ বৰ আমোলাৰ ফলত লিপিবদ্ধ হিচাপ নিকাচত জনজাতীয় অঞ্চলৰ বিকাশৰ ছবি চাই মন জুৰাই থাকিলে নহ'ব। অথবা সমস্ত বাইজৰ নেতৃত্বৰ বোজা নিজ কান্ধতেই জাপি লোৱাৰ দস্ত চলাই ৰাখিলেও নহ'ব। বিভাজনমুখী ৰাজনীতি প্ৰতিহত কৰাৰ বাবে সৰ্বপ্ৰথমে প্ৰয়োজনীয়তা হৈছে -একা আৰু সংহতিৰ ক্ষেত্ৰবোৰ চিহ্নিত কৰি এক তৎকালীন গঠনমূলক কাৰ্যসূচীৰে এই ক্ষেত্ৰবোৰত চৰকাৰ আৰু দলৰ সহযোগিতাৰে জৰুৰীক সংগঠিত কৰি তোলা। অসমত জনজাতীয় বাইজ আৰু থলুৱা

অজনজাতীয় বাইজৰ স্বার্থৰ মাজত বিৰোধিতা নাই। জনজাতীয় অঞ্চলসমূহত আৰু অজনজাতীয় অঞ্চলসমূহত শোষণমূলক কাৰ্যকলাপ এটা শ্ৰেণীয়েই চলাই আছে। উদাহৰণ স্বৰূপে অসমৰ বনজ সম্পদৰ ভিত্তিত যি কেইটা শিল্প স্থাপন কৰা হৈছে বা যিবিলাক ব্যৱসায়িক কাম-কাজৰ সম্প্ৰসাৰণ ঘটিছে সেইবিলাকৰ গুৰি ধৰিছে অসমৰ বাহিৰৰ এক শোষণকাৰী চক্ৰই। আন কি, একচেতিয়া পুঁজিপতিৰ মূলধনো পোনপটীয়া আৰু পৰোক্ষ-উভয় ধৰণেৰে নিয়োজিত হৈ পৰিছে। এতিয়া বনজ সম্পদৰ ভিত্তিত বিভিন্ন উদ্যোগো গঢ়ি তোলাৰ বাবে থলুৱা প্ৰচেষ্টা গঢ়ি তোলাটোও হ'ব- এক আৰু সংহতিৰ এক উমৈহতীয়া পদক্ষেপ। ই উমৈহতীয়া সংহতিমূলক কাৰ্যসূচীৰ এটা মাত্ৰ ইঙ্গিতহে। অসমৰ থলুৱা জনজাতীয় বোৱনীসকল আৰু অজনজাতীয় বোৱনীসকল বয়ন-কাৰ্যত সিদ্ধহস্ত। কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজত বয়ন শিল্পটো আজিকোপতি ব্যৱসায়িক ভিত্তিত প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পৰা নাই। তেওঁলোকৰ মাজত বয়ন-শিল্প ব্যৱসায়িক ভিত্তিত প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পাৰিলে তেওঁলোকৰ নিজৰ চাহিদা পূৰণ কৰাৰ উপৰিও আভ্যন্তৰীণ আৰু বিদেশী উভয় বজাৰৰ স্থান অধিকাৰ কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব। আৰু এটা সাধাৰণ উদাহৰণ দিব পাৰি। দিল্লী-মাদ্ৰাজ আদি ঠাইৰ পৰা আমদানি কৰি অনা কণীৰ বজাৰ অসমৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ থিতাপি লাগি পৰিছে। বাহিৰৰ পৰা অনা কণীৰ বজাৰখন শেষত দিনক দিনে সম্প্ৰসাৰিত হৈছে। অসমৰ জনজাতীয় অঞ্চলসমূহত (অজনজাতীয় অঞ্চলসমূহতো) হাঁহ-কুকুৰা পাম ব্যাপকভাৱে গঢ়ি তুলিব নোৱাৰাৰ কোনো কাৰণ নাই। সেইদৰে গাহৰি পাম, ছাগলী (ভেড়া) পাম, মীন মহল, জালুক জিৰা-ধনীয়া আদি মচলা জাতীয় শস্যৰ খেতি, আদাৰ খেতি, ববৰ খেতি, ফলমূল সংৰক্ষণ আৰু ফলমূলৰ প্ৰক্ৰিয়াকৰণ, উদ্যোগ আদি গঢ়ি তুলিব পাৰি। জনজাতীয় ডেকা চামটোক এইবিলাক কৰ্মৰ জৰিয়তেই সংগঠিত কৰিব পৰা যায়। এটা কথা আমি অতি গুৰুত্ব সহকাৰে মন কৰা উচিত যে জনজাতীয় অঞ্চলসমূহত অৰ্থনৈতিক বিকাশৰ কাম-কাজ আমি যিমান দ্ৰুততা আৰু দক্ষতাৰে কৰি যাম সিমানই বিভাজনমুখী ৰাজনীতিৰ অনুপ্ৰবেশকো বাধা দি যাব পাৰিম।

১৯৭১ চনত অসমৰ নগৰাঞ্চলত বসবাস কৰা জনজাতীয় লোকৰ শতকৰা ৩৪.৯৪ জন পুৰুষ আৰু শতকৰা ৫.৭৪ গৰাকী মহিলাই শ্ৰমিক আছিল। সেইদৰে সেই বছৰ অসমৰ গাঁৱত বসবাস কৰা জনজাতীয় বাইজৰ শতকৰা ৪৬.৭৬ জন পুৰুষ আৰু শতকৰা ৩.৩৫ গৰাকী মহিলা আছিল শ্ৰমিক। অসমৰ জনজাতীয় বাইজৰ এই শ্ৰম-শক্তি ১৯৭১ চনৰ পৰা বৰ্তমানলৈ নিশ্চয় বহু পৰিমাণে বৃদ্ধি পাইছে। এই শক্তিতোক লাভজনকভাৱে কেনেকৈ উৎপাদনৰ আৰু ব্যৱসায়ৰ কাৰ্যত নিয়োজিত কৰিব পৰা যায় সেইবিষয়ে চৰকাৰে কি কৰিছে আমি নাজানো, কিন্তু তাৰ প্ৰয়োজনীয়তা যে চৰম বিন্দুত উপনীত হৈছেই সেইকথা নন্দ কোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই।

১৯৭৪ চনৰ তথ্যমতে অসমত ১৬২০ হেজাৰ হেক্টৰ সংৰক্ষিত বনাঞ্চল আৰু ১২২৯ হেজাৰ হেক্টৰ

জনজাতীয় অঞ্চলসমূহত আৰু অজনজাতীয় অঞ্চলসমূহত শোষণমূলক কাৰ্যকলাপ এটা শ্ৰেণীয়েই চলাই আছে। উদাহৰণ স্বৰূপে অসমৰ বনজ সম্পদৰ ভিত্তিত যি কেইটা শিল্প স্থাপন কৰা হৈছে বা যিবিলাক ব্যৱসায়িক কাম-কাজৰ সম্প্ৰসাৰণ ঘটিছে সেইবিলাকৰ গুৰি ধৰিছে অসমৰ বাহিৰৰ এক শোষণকাৰী চক্ৰই।

অশ্ৰেণীভুক্ত ৰাজ্যিক বনাঞ্চল আছে। ৰাজ্যখনৰ মুঠ ভৌগোলিক ক্ষেত্ৰৰ শতকৰা ৩৫ ভাগেই বনাঞ্চলে আগুৰি ৰাখিছে। গোটেই দেশৰ সৰ্বমুঠ ভৌগোলিক ক্ষেত্ৰৰ শতকৰা ২০.৫ ভাগ ক্ষেত্ৰহে বনাঞ্চলে আগুৰি। এতেকে সহজেই বুজিব পাৰি যে অসমৰ মাটিত কৃষিৰ পিছতেই বনজ সম্পদৰ স্থান। বনাঞ্চলৰ পিছতেই উল্লেখ কৰিব পাৰি চাহ শিল্পৰ কথা। ১৯৭৩ চনৰ তথ্যমতে অসমৰ ১৮৬০৯৯ হেক্টৰ মাটিত চাহ খেতি কৰা হয় আৰু এই শিল্পত প্ৰায় ৫ লাখ বনুৱা নিয়োজিত হৈ আছে। বনাঞ্চল আৰু চাহ শিল্পক ভিত্তি কৰি অসমৰ থলুৱা জনসাধাৰণক, ঘাইকৈ জনজাতীয় বাইজক কেনেকৈ উপকৃত কৰিব পাৰি, সেই বিষয়ে ফলদায়ক কাৰ্যসূচী যুগুতোৱা হৈছেনে? আমাৰ সৰ্বসাধাৰণ মানুহৰ চকুত তেনে ধৰণৰ উল্লেখযোগ্য কাৰ্যসূচী পৰিলক্ষিত হোৱা নাই। আমি কি দেখিছো? বনজ সম্পদৰ দিশটোলৈকে চাওক। অসমত বনজ সম্পদৰ ভিত্তিত বেছি উদ্যোগ গঢ়ি তোলা হোৱা নাই। যি কেইটা হৈছে তাৰ 'ক্ৰীমখিনি' বহিৰাগত পুঁজিপতি আৰু ব্যৱসায়ীয়ে উপভোগ কৰিছে। যেনে প্লাইউড উদ্যোগ। কাঠ ফলা, (Saw milling), লগিং (Logging), জুইশলা তৈয়াৰী, কাঠ চলিৰা (Splint Industry) কাঠৰ বাকচ তৈয়াৰী (যেনে চাবোনৰ বাকচ, চাহপাতৰ বাকচ), ৰেলপথৰ স্লিপাৰ তৈয়াৰী আদি উদ্যোগৰ সিংহভাগ কাৰ হাতত? এইবিলাক শিল্পৰ পৰা বছৰি লাখ লাখ টকা কোনে লুটি নিছে? আমি নিশ্চিত যে কোকৰাঝাৰ, কামৰূপ, ধুবুৰী, গোৱালপাৰা, দৰং, শোণিতপুৰ আদি জিলাত বসবাস কৰা থলুৱা জনজাতীয় লোকসকলৰ আৰ্থিক বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত উপৰোক্ত উদ্যোগ (গঢ়ি তোলা হ'লে) সমূহে যথেষ্ট বৰঙণি যোগাব পাৰিব। অসম গণ পৰিষদ চৰকাৰ প্ৰতিষ্ঠিত হোৱাৰ দিনৰ পৰা এইবিলাক দিশত কিমানদূৰ আগুৱাইছে সেই বিষয়ে আমাৰ হাতত তথ্য নাই। মাজতে অৱশ্যে চৰকাৰে বাতৰি কাকতত বিজ্ঞাপনৰ জৰিয়তে বিভিন্ন বিভাগৰ কাম-কাজৰ আঁচনিৰ কথা এলানি প্ৰকাশ কৰিছিল। কিন্তু ফলাফলৰ বিষয়ে জনসাধাৰণ বিদিত নহয়।

অসমৰ জনজাতীয় বাইজক যে অজনজাতীয় অসমীয়া মানুহে শোষণ কৰি থকা নাই সেই কথা জনজাতীয় অঞ্চলসমূহত ব্যাপকভাৱে প্ৰচাৰ কৰিব পাৰিব লাগিছিল। কিন্তু অ গ প চৰকাৰেই হওক বা অ গ প দলেই হওক এই ক্ষেত্ৰত আওকণীয়া হৈ থকাহে দেখা যায়। যদি কেনেকৈ ক'ৰবাত কোনোবা অসমীয়া মানুহে জনজাতীয় লোকক শোষণ কৰিছে তেন্তে তেনে কাৰ্যৰ পৰা অসমীয়া-জনক বাৰণ কৰিবই লাগিব। জনজাতীয় লোকসকলেও এই কথা উপলব্ধি কৰা উচিত যে শোষণৰ এটা ই জাত-সেয়া হৈছে শোষণ। শোষণে শোষণৰ ক্ষেত্ৰত জাতকুল বিচাৰ নকৰে। তেনে ধৰণৰ অসমীয়া মানুহে অজনজাতীয় অসমীয়া মানুহকো জানো শোষণ কৰি থকা নাই? বা তেনে ধৰণৰ জনজাতীয় লোকেই গৰীব জনজাতীয় সকলক জানো শোষণ কৰি থকা নাই। (মেঘালয়ৰ অৰ্থনৈতিক ব্যৱস্থাটো গমিপিতি চোৱা উচিত)। এই দৃষ্টিত জনজাতীয় শোণিত সকল অক্ষ অজনজাতীয় শোণিতসকলৰ মাজত স্বার্থৰ কোনো সংঘাত নাই,

বৰং স্বাৰ্থৰ সামঞ্জস্যহে আছে। মনত বখা উচিত হ'ব যে অসমৰ থলুৱা ৰাইজৰ প্ৰধান শত্ৰু হৈছে বহিৰাগত শোষকসকলে। এই বহিৰাগতসকলৰ ভিতৰত বুদ্ধিমান সকলে জনজাতীয় অঞ্চলত ব্যৱসায়-বানিজ্যত খোপনি পুতিছে আৰু আনহাতে সুবিধা বুজি অসমীয়াভাষী সকলৰ বিৰুদ্ধে কৌশলো বচনা কৰিছে। জনজাতীয় ডেকা চামটোক এই কথা পতিয়ন নিয়াবই লাগিব যে শোষিত জনজাতীয় ৰাইজ আৰু অসমীয়াভাষী শোষিত ৰাইজ একগোট হৈ থিয় দিলেহে সমস্যাটোৰ সমাধানৰ পথ ওলাব। সুকীয়া এখন ৰাজ্য স্থাপিত হ'লেও গৰীব জনজাতীয় লোকসকলৰ সমস্যাৰ ওৰ নপৰিব।

আমি আৰম্ভণিতেই কৈ আহিছো যে সমগ্ৰ উত্তৰ-পূব অঞ্চলত কেন্দ্ৰীয় ৰাজনীতিৰ লক্ষ্য হৈছে অঞ্চলটোৰ জনসাধাৰণক ভাগ ভাগ কৰি দুৰ্বল কৰি বখা। কেন্দ্ৰীয় ৰাজনীতিৰ বাঘজৰী যিসকলৰ হাতৰ মুঠিত সেই সকলৰ সমগোষ্ঠীয় মহাজন-পুঁজিপতি চক্ৰয়ো তাকেই কামনা কৰে। তেওঁলোকৰ সোণ বুটলা ক্ষেত্ৰত বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ মাজত একা সুপ্ৰতিষ্ঠিত হ'লে তেওঁলোকে যে এইহেন ক্ষেত্ৰৰ পৰা এদিন নহয় এদিন বিতাৰিত হ'ব লাগিব সেই কথা তেওঁলোকে জানে। অকল তেওঁলোকেই নহয়, এই অঞ্চলসমূহলৈ প্ৰব্ৰজন হোৱা অন্যান্য বহিৰাগতেও এই কথা জানে। এই অঞ্চলটোৰ

জনসাধাৰণে যাতে কোনো পদোন্নয়নৰ প্ৰকৃ অধিকাৰ পাব নোৱাৰে তাৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় ৰাজনৈতিক চক্ৰ লগতে এই বহিৰাগত চক্ৰটোৱেও পাৰ্থমাৰ চেষ্টা চলাই যে থাকিব তাত সন্দেহ নাই। এই সন্দৰ্ভ বিশেষ আলোচনাৰ খল আছে। ঞ্জলমূলকৈ ক'বলৈ গ'লে গোটেই উত্তৰ-পূব অঞ্চলটোৰ ৰাইজৰ প্ৰকৃ উপকাৰ সাধিত হ'ব স্ব-নিয়ন্ত্ৰণৰ অধিকাৰ তেওঁলোকে লাভ কৰিলেহে। অসমীয়া বৃহত্তৰ জাতিটোৰ সমুখ দেখা দিয়া সমস্যাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত আটাইতৈ প্ৰয়োজনীয় হৈছে অসমীয়া জাতি বুলিলে সাঙো খাই থকা সকলো জনগোষ্ঠীক লৈ জন্ম-নিয়ন্ত্ৰণ অধিকাৰৰ বাবে আন্দোলন চলাই যোৱা। এই অধিকা হ'লঃ "(১) নিজৰ ভূ-খণ্ড বক্ষা কৰাৰ অধিকাৰ (২) থলুৱা বিভিন্ন জনগোষ্ঠীয় ভাষা-সংস্কৃতিৰ সমষ্টি অসমীয়া ভাষা-সংস্কৃতি সুৰক্ষিত আৰু বিকশিত কৰা অধিকাৰ (৩) নিজৰ আৰ্থ-সামাজিক অস্তিত্ব বক্ষা ক আৰু বিকাশ সাধন কৰাৰ অধিকাৰ আৰু (৪) নিজ ৰাজনৈতিক প্ৰশাসন আৰু ব্যৱস্থা গঢ়ি তোলা অধিকাৰ।" এই অধিকাৰসমূহ অসমৰ সকলে জনগোষ্ঠীৰ স্বাৰ্থ বক্ষাৰ লগত জৰিত। গতিকে অসম সকলো জনগোষ্ঠীক সাঙুৰি লৈ এই অধিকাৰসমূহ লাভ কৰিবৰ বাবে হয়তো সুদীৰ্ঘ সংগ্ৰাম ক যাবলগীয়া হ'ব আৰু এই সংগ্ৰামৰ জৰিয়তেই অসম বিভিন্ন জনগোষ্ঠীসমূহৰ মাজত একতাও প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব

কাব্য গ্ৰন্থৰ অনুপম সম্ভাৰ

জোনাকৰ পানী গছা

কেশৱ ভাগৱতী

বাবীকোঁৱৰ

নীলিম কুমাৰ

এই সময় কবিতা সংকলন

সম্পাঃ- অৱনী চক্ৰৱৰ্তী

পৰাণ নিগৰে

শৰৎ বৰকটকী

খলিল জিব্ৰানৰ কবিতা

অনুঃ দিলীপ তালুকদাৰ

বিদ্যুৎ বিকাশ ভূঞা

তোমাৰ প্ৰেম

মোৰ কবিতাৰ জোনাক

শচীন দাস

অংশুমান

ভবলুমুখ, গুৱাহাটী-৯

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অসমীয়া বিভাগৰ ভাষা সাহিত্য-সংস্কৃতি চৰ্চাৰ
অনুষ্ঠান 'জনমানস'ৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত হ'ব

অসমীয়া ভাষা সাহিত্য আৰু সংস্কৃতি

লেখকসূচীঃ ডঃ মহেশ্বৰ নেওগ, ডঃ সত্যেন্দ্ৰনাথ শৰ্মা, ডঃ মুকুন্দ মাধৱ শৰ্মা, ডঃ উপেন্দ্ৰ নাৰায়ণ গোস্বামী, ডঃ হীৰেণ গোহাই, ডঃ বীৰেন্দ্ৰ নাথ দত্ত, ডঃ নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈ, ডঃ শৈলেন ভৰালী, ডঃ হৰিশনাথ শৰ্মাদলৈ, হীৰেন্দ্ৰ নাথ দত্ত, অধ্যাপক ভৱ প্ৰসাদ চলিহা, ডঃ বানী শৰ্মা, ডঃ সত্যেন্দ্ৰ নাৰায়ণ গোস্বামী, বীৰেশ্বৰ বৰুৱা, ডঃ অনিমা দত্ত, ডঃ পৰীক্ষিত হাজৰিকা, ডঃ নগেন

ঠাকুৰ, ডঃ লীলাৱতী বৰা শইকীয়া, ডঃ উমেশ ডেকা, প্ৰদীপ চলিহা, নীলপৰন বৰুৱা, দীপকৰ মৰল, ডঃ সুকুমাৰ বিশ্বাস, ডঃ প্ৰবীণ চন্দ্ৰ দাস, ডঃ নবীন চন্দ্ৰ শৰ্মা, পৰন কুমাৰ বৰুৱা আৰু সমীৰণ বৰুৱা।

সম্পাদনা

ডঃ শৈলেন ভৰালী, মুৰব্বী অধ্যাপক
বিপুল কুমাৰ মহন্ত
অসমীয়া বিভাগ
'জনমানস'।